

dBaB va organitzar una taula rodona per parlar del torn de nit

El torn de nit a l'Hosp

"La nit també existeix". A l'Hospital, tothom ha sentit alguna vegada aquesta frase. Què s'amaga darrere d'aquestes paraules? Una necessitat poc dissimulada de reconeixement professional? Només la frustració de no poder viure una "vida normal"? Una visió diferent de l'activitat hospitalària? O el simple desig d'afirmar que a l'Hospital hi ha vida després que el sol es pon? dBaB va organitzar una taula rodona amb diferents professionals del torn de nit per tal de donar resposta a aquestes i a altres preguntes. Hi van participar Marian Martos, supervisora general del torn de nit, Andreu Espada, administratiu d'Urgències, Mari Jiménez, auxiliar d'Hostaleria, Lucía Díaz, diplomada d'infermeria de la Unitat de Cirurgia General, i Encarna Comino, auxiliar d'infermeria a l'UCI.

L'alteració de les hores de son i el descontrol alimentari són alguns dels possibles problemes que podeu tenir els qui treballeu de nit.

AE: Crec que és qüestió d'organitzar-se. Jo procuro sempre fer els àpats com si treballés de dia.

MM: Per treballar a la nit, en general, s'ha de ser bastant disciplinat perquè els horaris per fer qualsevol cosa estan pensats per a la gent que treballa de dia.

LD: La veritat és que, si vols aprofitar el dia per fer altres coses, ho has de fer retallant aquestes hores de son.

AE: Cal dormir a la nit per refer-se. Dormir al matí no té el mateix efecte reparador.

EC: Fa 8 anys que treballo de nit i, encara que m'agrada aquest torn, si pogués canviaria al torn de matí. És cert que treballar de nit té aspectes molt interessants, però arriba un moment que necessites viure amb un ritme més normalitzat i, almenys, poder estar més temps amb la família.

LD: Treballo de nit perquè m'agrada i no tinc, de mo-



Marian Martos

ment, responsabilitats familiars que facin plantejar-me un canvi de torn. A més, crec que a la nit hi ha més companyonia perquè en aquestes hores es reforça la consciència col·lectiva que entre tots hauríem de fer el que calgui per resoldre els problemes que puguin sorgir.

Voleu dir que això no passa també al matí?

MM: No, no és això. És clar que al matí també existeix un ambient d'unió que ajuda a tirar endavant la feina, però és que als matins cadascú treballa per al seu servei, mentre que de nit es té el sentiment que tothom treballa per a tothom. La nit es converteix en tot un servei.

MJ: Jo crec que això fa que de nit es redueixin les diferències entre càrrecs i entre nivells jeràrquics. Hi ha un tracte més d'igual a igual.

La nit desgasta, però també enriqueix

La nit ensenya coses que difícilment s'aprenen treballant de matí?

AE: Doncs no sé si són coses que no es poden aprendre al matí, però la nit t'ensenya, o potser t'obliga, a prendre decisions perquè no tens ningú al costat que et digui què has de fer. Aquesta "solitud" et dona un sentit més gran de la responsabilitat, i ja se sap que el fet de tenir responsabilitats t'obliga a buscar solucions i això sempre és enriquidor, tant professionalment com personal.

Quines són les hores de la nit amb més activitat?

LD: Pel que fa a l'aspecte assistencial, entre les 9 de la nit i les 2 del matí es treballa sense parar: medicacions a les quatre, ingressos...

És cert que els malalts, en general, dormen poques hores a la nit?

MM: Fa un temps vam dur a terme un estudi per tal de conèixer les causes per les quals molts malalts es queixaven, a través de les enquestes a l'usuari, de tenir problemes per



"La nit es converteix en tot un servei"